پاسخ نعمت زاده به اظهارات رئیس مرکز پژوهشها درباره قراردادهای پتروشیمی

مناقصه را عجولانه برگزار نکردیم

معاون وزیر نفت و مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران در گفت و گو با خبرگزاری فارس به ایرادات وارده به مناقصه الفین هشتم و یازدهم پاسخ داد و گفت: تغییر دولت نباید باعث توقف امور و تعلل باشد و باید کار را تا آخرین لحظه به صورت صحیح انجام داد.

احمد توکلی، رئیس مرکز پژوهش های مجلس چندی قبل با اشاره به برخی مناقصه ها در پایان دولت فعلی گفته بود: انعقاد برخی قراردادهای شتابزده باعث هدر دادن منابع ملی، تشدید بیکاری و تضعیف متخصصین داخلی می شود.

توکلی گفته بود: اواخر سال گذشته شکایتی به مرکزپژوهشهای مجلس رسید که ۲ مناقصه شرکت پتروشیمی، به نامهای اتیلن ۸ و ۱۱ (که برای بازیابی خوراک پتروشیمی غرب کشور پیش بینی شده است) از روند طبیعی خارج شده است. در یک مناقصه محدود ۴ کنسرسیوم مشترک داخلی و خارجی دعوت می شوند. در ۲ کنسرسیوم دو شرکت معروف ایرانی با شرکای کوچک خارجی حاضر می شوند و ۲ کنسرسیوم دیگر هم دو شرکت بزرگ آلمانی و فرانسوی با شرکای کوچک ایرانی وارد شدند. لذا در کنسرسیوم اولی مدیریت با ایرانیان و در دومی عملاً برای خارجی ها بوده است.

توکلی افزوده بود: در کنسرسیوم ایرانی شرکت اصلی آن شرکت پیدک است که از شرکت های دولتی - خصوصی ایرانی است و دیگری شرکت ناموران است که کاملاً خصوصی است که هر دو از شرکت های بزرگ محسوب می شوند.

رئیس مرکز پژوهشها با بیان نحوه مناقصه یادآور شده بود: در دور اول مناقصه هر ۴ کنسرسیوم حضور داشته و شرکت پیدک برای مناقصه اتیلین هشت، ۲۶۷ میلیون یورو و برای اتیلن یازده، ۳۱۱ میلیون یورو قیمت داد و شرکت ناموران هم به ترتیب ۲۹۰ میلیون یورو و ۳۳۸ میلیون یورو را پیشنهاد کرد.

به گفته وی، شرکت های خارجی مدعی بودند که طبق مقررات شرکت پتروشیمی ایران ، باید مدیریت کار با شرکت های خارجی باشد لذا از حضور پیدک و ناموران ناراضی بودند و قیمتی نیز پیشنهاد نکردند . در نتیجه پاکت های مناقصه اصلاً باز نشد. اماچند ماه بعدشرکت ناموران طی نامه ای به مرکز پژوهش ها نوشت و اعلام کرد: شرکت مدیریت توسعه صنایع پتروشیمی، مناقصه را می خواهد تکرار و نتیجه قبلی را قبول ندارد و اصرار دارد که ما باید تحت سیطره شرکت های خارجی قرار بگیریم. درحالی که ما توانایی لازم را داریم و آماده ضمانت گذاری و پرداخت خسارت برای هر نوع دیرکردی هستیم و هر جا هم لازم باشد کارشناس خارجی تحت مدیریت خودمان را استخدام می کنیم.

نماینده مردم تهران گفته بود: متأسفانه مناقصه تکرار شد و در این مرحله مجدداً پیدک و ناموران قیمت دادند و زیر بار کنسرسیوم خارجی هم نرفتند، شرکت آلمانی هم در مناقصه شرکت کرد و با کمال تعجب شرکت ملی پتروشیمی از باز کردن پاکت دو شرکت معتبر ایرانی خودداری کرد و تنها شرکت کننده کنسرسیوم لینده آلمانی و سازه بود باقیماند و برنده اعلام شد. در حالی که قیمت لینده برای اتیلن هشت ۴۹۴ میلیون یورو و اتیلن یازده ۵۴۹ میلیون یورو بود .

احمد توکلی گفته بود:با مقایسه ارقام پیشنهادی دو شرکت ایرانی در می یابیم که شرکتهای داخلی ۵۶۵ میلیون یورو کمتر از طرف خارجی پیشنهاد کرده بودند و با واگذاری به شرکت آلمانی ۵۶۵ میلیون یورو یعنی بیش از ۶۰۰ میلیارد تومان از کیسه ملت ایران خارج می شود.

توکلی گفته بود: با کمال تأسف باید بگویم بعد از پیگیری های هیأت مدیره شرکت پیدک برای حفظ منافع ملی و اصرار مرکز پژوهش ها ،تمامی هیأت مدیره شرکت پیدک که سهامدار عمده آن دولت است عوض شدند.

توکلی تأکید کرده بود : بخشهایی در دستگاه اجرایی عجولانه در حال انعقاد قراردادهایی با شرکت های خارجی هستند در حالی که شرکت های ایرانی با همان کیفیت و با قیمتی به مراتب کمتر قادر به اجرای آن هستند.

توضیحات مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی:

طرح اتیلن غرب

محمدرضا نعمت زاده گفت: در اواخر سال ۱۳۸۱ یعنی آبانماه همین سال، هیأت وزیران مصوبه ای را در خصوص ایجاد توازن منطقه ای در غرب کشور صادر کرد. در این مصوبه تکلیفی را برای شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایجاد کردند که این شرکت با مشارکت بخش خصوصی و کمک دولت چندین طرح را در غرب کشور اجرا کند. این طرح قرار بود با منابع هیدروکربوری مخزن عظیم پارس جنوبی اجرا شود. به این معنا که در جنوب کشور هیدروکربور گازی فراوانی را که داریم به استانهای غربی کشور برسانیم و در آنجا مجتمع های پتروشیمی احداث کنیم. این طرح بسیار سنگین بود. پیشنهاد اولیه این طرح توسط خود شرکت ملی صنایع پتروشیمی و وزارت نفت به سازمان مدیریت ارائه شد و از طریق این سازمان نیز به دولت رفته و در آنجا تصویب شد.

وی ادامه داد: در ابتدای این طرح یک ایده بود و برای اینکه به آن جامه عمل بپوشانیم، مشاور داخلی و خارجی استخدام کردیم. زیرا برای اولین بار در کشور بود که این کار را با این وسعت انجام می دادیم. مطالعاتی را هم برای انتقال گاز اتان و یا اتیلن انجام دادیم. در نهایت مطالعات به این انجامید که اگر ما گاز اتان را که یکی از برش های گاز طبیعی است و در عسلویه موجود است به اتیلن در جنوب تبدیل شود و آن را از طریق خط لوله که احداث خواهد شد به استانهای غربی کشور منتقل کنیم، اقتصادی تر است. مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران افزود: بنابراین ما طرحی را در قالب الفین ۱۱ در عسلویه تعریف کردیم. خط انتقال برای این پروژه نیز که در ابتدا قرار بود ۱۶۰۰ کیلومتر باشد. پس از اضافه شدن پروژه های دیگر به حدود ۲ هزار کیلومتر رسید. دولت هم تصویب کرده بود که هزینه احداث خط لوله را به عنوان طرح زیربنایی تقبل می کند و ما فقط مجموعه های صنعتی را با مشارکت بخش خصوصی احداث می کنیم.

خط انتقال

وی ادامه داد: پس از تکمیل مطالعات مهندسی تدارکات خط انتقال را از طریق مناقصه انتخاب کردیم و یکی از شرکتهای فرعی ما (شرکت مدیریت طرح های توسعه پتروشیمی) متولی این کار شد. خوشبختانه این خط در ۱۰ قطعه طراحی شد و پیمانکار ۵ قطعه آن هم انتخاب شده است و مابقی پیمانکاران در شرف انتخاب است، البته می توانست تمامی این پیمانکارها انتخاب شود، ولی به دلیل اضافه شدن چهار طرح جدید در این خط مجبور شدیم تغییراتی را در اسناد مناقصه و طراحی ایجاد کنیم.

مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران افزود: بنابراین کار خط انتقال را با استفاده از اعتبارات دولتی برای ایجاد توازن منطقه ای شروع کردیم. همزمان با این کار، مناقصه های مربوط به واحد تولید اتیلن در اوایل سال گذشته آغاز شد. بنابراین ما مناقصه غرب کشور و پروژه های الفین یازدهم را تا ابتدای امسال آغاز کردیم.

دعوت از شرکت ها برای حضور در مناقصه

نعمت زاده گفت: شروع مناقصه های پروژه خط اتیلن غرب کشور آغاز شد. تکلیف هیأت دولت این بود که این پروژه ها باید با مشارکت بخش خصوصی همراه باشد، ما همزمان با برگزاری مناقصه و انجام مقدمات کار با سرمایه گذاران مختلف بخش خصوصی صحبت کردیم. حقیقت این بود چون سرمایه گذاری در این طرح بسیار سنگین بود از عهده یک یا دو فرد بخش خصوصی بر نمی آمد.

وی اضافه کرد: بنابراین در ابتدا با صندوق های بازنشستگی عمده مثل تأمین اجتماعی، کشور، نفت و نیز شرکت های سرمایه گذاری عام در بورس مذاکره کردیم و حتی آگهی در روزنامه هم دادیم و از تمامی افراد دعوت کردیم. با آنها جلسه داشتیم و فهمیدیم که بسیاری از شرکتها توانایی سرمایه گذاری چند هزار میلیارد تومانی را ندارند و تنها یکی از شرکتها علاقه مند بود در یکی از واحدهایی که در استان خود قرار داشت سرمایه گذاری کند.

معاون وزیر نفت تأکید کرد: در نهایت ما به ۱۱ مجموعه ۷۰ درصد سهام را واگذار کردیم و ۳۰ درصد سهام را خود پتروشیمی برعهده گرفت. زیرا مسؤولیت اجرای این کار را بنا به تکلیف دولت بر عهده داشت، شرکت پتروشیمی باختر هم در سال گذشته برای اینکه متولی انجام کل کار به استثنای خط لوله باشد، تأسیس شد.

وی گفت: در حال حاضر مناقصه چهار طرح اتیلن غرب کشور در مراحل نهایی است و یک مورد نیز به قرارداد رسیده است و یک مورد نیز برنده آن تعیین شده و در حال تنظیم قرارداد هستند و دو مورد دیگر آن تا آخر تیرماه برنده آن مشخص می شود. با این تفاسیر تکلیف قراردادهای مصرف کننده گاز اتیلن که مجتمع های غرب کشور است، روشن شده است.

مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران افزود: در حال حاضر عملیات کار خط انتقال عملیات اجرایی آن ۱۵ درصد پیشرفت فیزیکی دارد. تنها واحد باقی مانده خود گاز اتیلن بود که اگر تأسیس نشود، تمامی سرمایه گذاری ها بلا استفاده خواهد ماند. متأسفانه بزرگترین مجتمعی که در این مجموعه قرار دارد و از تمام آنها هم زمان بیشتری می برد خود واحدالفین ۱۱ است.

مناقصه

معاون وزیر نفت اظهار داشت: متأسفانه به دلیل برخی کش و قوس های مناقصه، امضای قرارداد آن به طول کشید. ما در اسناد مناقصه مانند بسیاری از قراردادهایی که اجرا کردیم (شاید ۸۵ درصد قراردادهایی که ظرف ۸ سال گذشته منعقد شده به صورت مشارکت شرکت های ایرانی و خارجی بوده است) علت این امر نیز این است که معتقدیم دانش فنی و تکنولوژی و اطلاعات شرکت های خارجی به شرکتهای ایرانی منتقل می شود و توانمندی این شرکت ها افزایش یافته می توانیم و از توان داخلی حداکثر استفاده می شود.

وی گفت: از طرفی قانون استفاده از حداکثر توان داخلی ما را مکلف می کند، طرح هایی را به شرکت ایرانی بدهیم و یا با مجوز شورای اقتصادی این طرحها را به شرکتهای مشترک ایرانی و خارجی بدهیم. این رویه ای است در اغلب طرح هایمان داشته ایم.

آمادگی شرکتها

مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران افزود: با توجه به نوع تکنولوژی و دانش فنی که این پروژه دارد و تجربه ای که از سایر پروژه ها داریم و نیز موضوع تحریم از سوی آمریکا در مجموع چهار شرکت خارجی و داخلی از بین شرکت های پیشنهاد دهنده انتخاب شدند و آنها را به مناقصه دعوت کردیم. معاون وزیر نفت گفت: متأسفانه در این مناقصه دو شرکت ایرانی و خارجی به صورت مستقل وارد میدان شدند و دو شرکت دیگر ایرانی وخارجی به صورت کنسرسیوم آمدند. بنابراین ما در دور اول پاکت مناقصه را باز نکردیم. زیرا گفته بودیم که طبق تکلیف دولت شرکتهای ایرانی باید با شرکتهای خارجی جلو بیایند. در دور دوم نیز این اتفاق افتاد و در دور دوم نیز پاکتها باز نشد و برای بار سوم از آنها دعوت کردیم.

نعمت زاده ادامه داد: ما نمی توانستیم پروژه را به تعویق بیندازیم. زیرا اجرای پروژه از اهمیت بسیار بالایی برخوردار بود زیرا این واحد، واحد مادر است و خوراک سایر مجتمع ها را تأمین می کند.

وی اظهار داشت: کنسرسیوم شرکتهای سازه از ایران لینده از آلمان و هیوندایی از کره جنوبی به دلیل ارائه پیشنهاد مناسب و مطابق با اسناد مناقصه برنده شدند. شرکت پیدک به صورت مستقل آمده بود و گفته بود که شرکت خارجی لوماس به صورت دست دوم در ارائه تکنولوژی کمک می کند. البته اگر این دو به صورت مشترک با هم وارد مناقصه می شدند ما حرفی نداشتیم. ما در بار سوم اجرای مناقصه گفتیم که شرکتهای ایرانی می توانند بیایند و شرکت خارجی قوی با آنها شریک شده و تکنولوژی و دانش فنی را از مثلاً لوماس بگیرد. نعمت زاده افزود: شرکت ناموران نیز حاضر نشد به صورت تضامنی وارد مناقصه شود و مدعی شد که می تواند دانش فنی را از یک شرکت انگلیسی دریافت کند و خواهان امضای قرار داد به صورت مستقل بود. بنابراین کنسرسیوم سازه، لینده و هیوندایی و کنسرسیوم نارگان از ایران و تکنیپ از فرانسه دو کنسرسیومی بودند

> گفته شده که در این پروژه ۶۰۰ میلیارد تومان گرانتر با شرکت خارجی منعقد شده است، اولاً این قیمت غلط است زیرا قیمت هایی که طرف های ایرانی ارائه کردند از طرف اینکه شرایط مناقصه را رعایت نکردند نمی تواند مقبول باشد

که مطابق شرایط ما پیشنهاد خود را ارائه کردند.

وی اظهارداشت: شرکت نارگان و تکنیپ در جلسه با ما قیمت پیشنهادی خود را ارائه نکردند و گفتند ما می ترسیم شما پیشنهاد ایرانی را باز کنید و قطعاً ما نمی توانیم با یک شرکت ایرانی که هزینه پیمانکار خارجی را ندارد، رقابت کنیم.

بنابراین آنها قیمت ندادند، ولی کنسرسیوم دوم قیمت داد و به دلیل این که کنسرسیوم سازه لنیده و هیوندایی قیمت ارائه کرده بود و با شرایط ما منطبق بود برنده اعلام شد.

امضای عجولانه قراردادها

مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران اضافه کرد: در مصاحبه خبرگزاری فارس با آقای احمد توکلی اعلام شده که در پایان عمر دولت برخی از قراردادها عجولانه امضا می شود، من تعجب می کنم پروژه ای که مطالعات آن از سال ۱۳۸۱ آغاز و مناقصه آن بیشتر از یک سال طول کشیده، طبعاً باید به جمعبندی می رسید.

وی گفت: علت این امر نیز ضرر و زیان بابت این پروژه بود. ظرفیت تولید اتیلن واحد ۱۱، دو میلیون و ۴۰۰ هزار تن است، اگر متوسط روزهای کار در سال ۳۳۰ روز در نظر گرفته شود و اگر متوسط قیمت هر تن اتیلن را ۵۰۰ دلار در نظر بگیریم، روزانه حدود ۳/۵ میلیون دلار ارزش محصول این واحد است و اگر یک روز دیرتر این پروژه راه اندازی شود ۳۵۰ میلیون دلار تنها در ۱۰ روز ضرر می کنیم. بنابراین هر گونه توقف در اجرای این پروژه به ضرر سهامداران، کشور و به ویژه استانهای غربی کشور است.

استفاده از بیت المال

معاون وزیر نفت گفت :در مصاحبه دکتر توکلی، بحث ضرر و زیان بیت المال مطرح شده که در این زمینه قطعاً می دانم که این امر ناشی از عدم اطلاع وی از ماهیت این پروژه بوده است. جا داشت از خود ما دعوت می شد تا اطلاعات کافی را ارائه می کردیم. الفین ۱۱ باید خوراک مجتمع های غرب کشور را تأمین کند و گاز مورد نیاز خود را از فازهای ۴ و ۵ و ۹ و ۱۰ پارس جنوبی حاصل می شود.

مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران خاطر نشان کرد: فازهای ۴ و ۵ پارس جنوبی افتتاح شده و چندین ماه هم است که تولید می کند، ولی به دلیل این که مصرف در کشور وجود ندارد دوباره به خط لوله گاز تزریق می شود و می سوزد. فازهای ۹ و ۱۰ نیز در اجرا است و عملیات نصب تجهیزات آن در حال انجام است و حداکثر ظرف دو سال آینده به تولید می رسد. بنابراین مواد اولیه این واحد موجود است.

قیمت پروژه

وی ادامه داد: در مورد قیمت پیشنهادی شرکتهای متقاضی در این پروژه نیز باید مقایسه یکسان باشد. زیرا نمی شود ضبط صوت ۱۰ هزار تومانی را با ضبط صوت ۱۰۰ هزار تومانی مقایسه کرد. در این زمینه نیز خریدار می تواند از بین این دو ضبط صوت دست به انتخاب بزند. شرایطی که ما در مناقصه گذاشتیم این بود که شرکتهای ایرانی باید به صورت مشترک با شرکتهای خارجی وارد شوند.

نعمت زاده اظهار داشت: در ضمن ما در بیش از ۴۰ قراردادی که شرکت پتروشیمی ظرف ۸ سال گذشته به امضا رسانده به جز هفت قرار داد مابقی به صورت مشترک بین شرکتهای ایرانی و خارجی به امضا رسیده است و از کنار این امر است که امروز شرکت های ایرانی مدعی انجام پروژه هستند، ولی خب تشخیص وجود این توانایی در آنها با ما است. وی اظهار داشت: این پروژه بزرگترین واحد الفین در منطقه خاورمیانه است و یکی از واحدهای تولید اتیلن در دنیا است و ادعای این که یک شرکت می تواند پروژه به این بزرگی به تنهایی اجرا کند ناصواب است. زیرا کوچکتر از این پروژه توسط جوینت ونچر صورت گرفته است. درآمد ملی حاصل از اجرای این پروژه که تنها از اتیلن تولیدی آن ۳/۵ میلیون دلار است و اگر محصولات نهایی آن را در نظر بگیریم حدود شش میلیون دلار خواهد بود که آتش زدن این میزان گناه غیر قابل قبول می دانیم. معاون وزیر نفت گفت: در طول تاریخ کشور سابقه نداشته که این میزان طرح پتروشیمی ایجاد شود. و به عنوان نمونه ایران در سال ۲۰۰۴ شرکت ملی پتروشیمی ایران در زمینه سرمایه گذاری رده اول قرار دارد و پس از ما شرکت بزرگ آلمانی قرار دارد. مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران افزود: در حال حاضر ۵۰ هزار نفر به صورت مستقیم در طرح های ما کار می کنند و ده ها پیمانکار رده اول ایرانی در بخش طراحی و مهندسی با ما همکاری می کنند. در حال حاضر پیمانکار و مهندس مشاوری نیست که ادعا کند که در پتروشیمی می تواند کار کند و ما با آن کار نکرده باشیم. در حال حاضر با همکاری دانشگاه شریف نظام ارزیابی پیمانکاران را راه اندازی کرده ایم و ادعا می کنیم هیچ شرکتی در کشور این نظام را ندارد.

گلا یه دو شرکت پیدک و ناموران

وی توضیح داد: ما با دو شرکت پیدک و ناموران که ادعا کرده اند توانایی اجرای این پروژه را دارند و آقای توکلی احساس ناراحتی می کنند که ما چرا به این دو شرکت ایرانی کار نمی دهیم، در صورتی که شرکت ملی پتروشیمی به آنها کار داده است هم به صورت مستقل و هم جوینت ونچر و حتی از تأخیر آنها مطلع هستیم. اخیراً یک مشاور ایرانی و خارجی را استخدام کردیم که اشکالات احتمالی وعقب ماندگی در پروژه های پتروشیمی را بررسی کند.

مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران افزود: ما اکنون با الگوهای کشورهای ژاپنی و آلمانی خود را مقایسه می کنیم. باید بگویم که فضای کلی کشور متأسفانه بازدارنده است و در علت تأخیر در پروژه ها نه به پیمانکار و نه به شرکت ملی پتروشیمی مربوط نمی شود. البته تمامی دستگاه های دولتی ما را در طی سال های گذشته یاری کرده اند. ولی به هر حال ما جزو کشورهای جهان سوم هستیم. در برخی مواقع تجهیزات و ابزار کار پیمانکارها را حتی اجناس خود ما را که دولتی نیز است توقیف شده است و باید وثیقه بگذاریم تا اجناس ما از توقیف آزاد شود و رسیدگی و پیگیری و دویدن در دادگاه حداقل دو ماه تأخیر به ما تحمیل می کند.

عدم استفاده از توان داخلی

وی ادامه داد: من از هر کسی که علاقه دارد می خواهم به پروژه ها برود ببینند که چه میزان کار داخلی کرده ایم، سابقه نداشته و برای اولین بار است که این میزان پروژه به شرکتهای داخلی واگذار شود. این امر با ریسک بسیار همراه بوده و هیچ شرکتی حاضر نمی شد این ریسک را قبول کند ولی ما آن را پذیرفتیم.

نعمت زاده افزود: شرکتهای پیدک و غیره در سالهای گذشته تنها کارهای مهندسی انجام می دادند و چند صد میلیون تومان قرار داد می بستند. ما هفت سال پیش از آنها برای انعقاد قرارداد EPC (ساخت، نصب و اجرا) دعوت کردیم و سود این قراردادها بسیار مناسب است. معاون وزیر نفت توضیح داد: بنابراین به جای قراردادهای چند صد میلیونی با این شرکتها قراردادهای چند صد میلیون دلاری با آنها منعقد کردیم. بسیاری به ما می گفتند که این کار را نکنید. زیرا ریسک آن بالااست و خطرناک است.

وی گفت: از سال گذشته هم وقتی احساس کردیم که این شرکتها رشد کرده اند، بحث قراردادهای EPC (ساخت، نصب و اجرا) را با آنها مطرح کردیم. البته قراردادهای اجرا را اعم از ساختمان ، نصب و راه اندازی را از همان ابتدا به پیمانکاران ایرانی با مسؤولیت خودمان واگذار کردیم ، یعنی یک قرارداد EPC با آنها منعقد کردیم.

نعمت زاده ادامه داد: در سال ۸۳ به طور متوسط روزانه ۳ میلیارد تومان صورت وضعیت شرکتهای ایرانی را پرداخت کردیم و شاید تا پایان امسال با ۳/۵ میلیارد تومان در روز برسد و اگر شرکتی این میزان را پرداخت کند ما به آنها جایزه می دهیم این میزان البته جدا از فاینانس و خریدهای خارجی است و این کار فقط کارهایی است که مستقیماً در ایران انجام می شود.

وی گفت: ما طی ۷ سال گذشته ارزش تجهیزات ساخت داخل را به سازندگان داخلی منتقل کردیم ، یعنی چه خودمان به صورت مستقیم قرارداد بسته ایم و یا پیمانکارانی که به صورت EPC با آنها قرارداد منعقد کردیم آنها با سازندگان قرارداد بسته اند؛ حدود یک میلیارد دلار ارزش محصولات منتقل شده به سازندگان داخلی است.

استفاده از تسهیلات خارجی و فاینانس

وی اظهار داشت: ما محدودیت در فاینانس داریم.وقتی ما فاینانس را از خارج می گیریم آنها ۸۰ درصد ارزش قرارداد را فاینانس می کنند و برابر مقررات اتحادیه مشترک بانکهای خارجی تنها اجازه فاینانس ۱۵ درصد پروژه ها را می دهند ولی ما با روشهایی در مواردی این رقم را تا ۲۰ درصد نیز رسانده ایم.

وی اضافه کرد: پس باید بانکهای داخلی به ما اعتبار بدهند که نمی دهند ، یا حساب ذخیره ارزی به ما اعتبار بدهد که در مورد شرکتهای دولتی این امراتفاق نمی افتد . ما برای طرح اتیلن غرب از شش ماه پیش با وجود دستور رئیس جمهور نتوانسته ایم از سیستم بانکی اعتبار دریافت کنیم. اگر سیستم بانکی کشور بهتر کار کند، ما ساخت داخل را افزایش می دهیم. ما حدود ۵۰ مورد دانش فنی پتروشیمی را از سازندگان خارجی به سازندگان داخلی منتقل کرده ایم و حتی چیزی را که نساخته اند را پیش خرید کرده ایم تا سازندگان داخلی بتوانند سرمایه گذاری کنند و امور پیش رود.

شرکتهای داخلی و میزان توانایی آنها

معاون وزیر نفت تأکید کرد: گفته شده که دو شرکت ایرانی پیشنهاد دهنده دو شرکت بزرگ بودند که با شرکای کوچک خارجی خود آمده اند و کنسرسیومی که شرایط ما را قبول کرده و برنده شده است، شرکت های خارجی کوچک با شرکای بزرگ ایرانی هستند.

وی افزود: در این رابطه اطلاعات غلط است دو شرکت ایرانی که با شرکای خارجی خود برنده شده اند، سازه و نارگان هستند که از لحاظ قدمت، تعداد پرسنل و حجم قراردادهایی که دراختیار دارند نسبت به پیدک و ناموران بزرگ تر هستند، البته کیفیت کار مهم تر از این مسائل است. ضمن اینکه شرکتهای ایرانی پیدک و ناموران بر خلاف این اطلاعات شرکای خارجی نداشته اند و ما خواستار همکاری مشترک آنها با شرکتهای خارجی بودیم. آنها فقط می گفتند از دانش فنی و برخی خدمات شرکتهای خارجی به صورت پیمانکار دست دوم استفاده می کنند.

چرا شرکت تضامنی

مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران گفت: اصرار ما بر تضامنی بودن مشارکت در این پروژه مسؤولیت پذیری در آن است تا ضعف شرکت ایرانی توسط شرکت خارجی پوشیده شود و شرکت خارجی برای این که این ضعف را جبران کند مجبور است آموزشهای لازم را بدهد و در این سالها این اتفاق افتاد و حتی جوانان ما را در خارج آموزش داده اند.

معاون وزیر نفت خاطر نشان کرد: در مورد قیمت قرارداد نیز معتقدیم که این قراردادی را که پتروشیمی باختر در این دوره زمانی و با این مشخصات قیمت بسیار مناسبی است. قراردادهای مشابه که در کشورهای همسایه مانند قطر و عربستان بسته شده است و تقریباً مشابه یکی از واحدهای امنیت ۸ و ۱۱ است به آن مراجعه شود و مشخص می شود که آنها چه میزان قرارداد را گرانتر بسته اند، البته آنها به دلیل عدم استفاده از توان داخلی گرانتر پروژه در می آید ولی تفاوت قیمت بسیار بالا است وحتی ما در روزهای تعطیل برسر هر میلیون دلار این قرارداد و ارزانتر تمام شدن آن سر کار بوده ایم.

وی ادامه داد: این را هم باید بگویم این قرارداد ارتباطی به شرکت ملی پتروشیمی ندارد، ولی بنا به دستور هیأت دولت مسؤولیت اجرایی کار را داریم از تمام دانش و توان خود برای پیشبرد قرارداد استفاده می کنیم و تمام پروژه متعلق به بخش خصوصی است و ما تنها ۳۰ درصد سهام در پتروشیمی باختر داریم.

عدم رعایت شرایط مناقصه

وی اظهار داشت: در مورد اینکه اعلام شده شرایط مناقصه دراین مناقصه رعایت نشده است، باید بگوییم که شرکتهای خصوصی هیچ الزامی به رعایت مقررات دولتی برای انجام امور خود از جمله انعقاد قرارداد ندارند. ولی به دلیل این که این کار را ما شروع کردیم سعی کردیم تا آنجا که ممکن است منطبق با شرایط ما باشد. به عنوان مثال طبق آیین نامه شرکت ملی صنایع پتروشیمی اگر در مناقصه تعداد از سه نفر کمتر شد مناقصه باید یک بار تجدید شود ولی ما در این مناقصه سه بار تجدید کردیم.

زیان ۶۰۰ میلیارد تومانی

نعمت زاده افزود: گفته شده که در این پروژه ۶۰۰ میلیارد تومان گرانتر با شرکت خارجی منعقد شده است، اولاً این قیمت غلط است زیرا قیمت هایی که طرف های ایرانی ارائه کردند از طرف اینکه شرایط مناقصه را رعایت نکردند نمی تواند مقبول باشد و ثانیاً مبلغی را که آقای توکلی گفته اند برای واحد یک میلیون تنی است نه واحد یک میلیون و ۲۰۰ هزار تنی.

وی ادامه داد: گذشته از این، قراردادهای ما بنا به تکلیف سیستم بانکی و بانک مرکزی و قانون های بودجه باید به صورت فاینانس اجرا شود، یعنی ۸۵ درصد مبلغ قرارداد را بانک های خارجی با پوشش بیمه ای خارج از کشور به ما تسهیلات می دهند، بنابراین ما نه تنها یک ریال از خزانه دولت پول نمی گیریم از طریق این قراردادها ۸۵ درصد مبلغ قراردادها را به کشور می آوریم که بخشی از آن به سازندگان داخلی و دانش فنی به کشور منتقل می شود.

اجرای پروژه ها تا آخرین روز دولت

معاون وزیر نفت اظهار داشت: این موضوع را نیز باید بیان کنم که طبق گفته مقام معظم رهبری و رئیس جمهوری تغییر دولت نباید باعث توقف امور و تعلل باشد و باید کار را تا آخرین لحظه به صورت صحیح انجام بدهیم. ولی برخی معتقدند که باید کارها متوقف شود تا دولت بعدی بیاید و ما این را خلاف اصول مدیریت و عقل و مافوق می دانیم .بنابراین وظیفه داریم کارهایی را که به صورت طبیعی به پیش می رود انجام دهیم. کاری مثل الفین ۱۱ که مطالعات آن از سال ۸۱ آغاز و مناقصه آن یکسال طول کشیده اگر متوقف شود، کشور دچار ضرر و زیان می شود.

وی اظهار داشت: ولی باز هم تصمیم با دولت آینده است که این قرارداد را لغو یا تغییر دهد ولی ما وظیفه خودمان را انجام دادیم و معتقدیم که این قرارداد بجا بوده و کاملاً درست و به قیمت صورت گرفته و خدشه ای به آن وارد نیست.

الفین هشتم

نعمت زاده افزود: در الفین هشتم که از اولویت زمانی کمتر برخوردار است و مواد اولیه آن هم آماده نیست، هیأت مدیره شرکت ملی پتروشیمی تصمیم گرفته که در پتروشیمی اروند که شرکت دولتی است در آنجا با یکی از پیمانکاران که شرکت پیدک است قرارداد آن را با این شرکت ببندیم. در حال حاضر در این رابطه با پیدک مشغول مذاکره هستیم که امیدواریم بزودی قرارداد آن به امضا برسد و این امر نشان از حمایت از شرکت های داخلی است.

وی گفت: باید توجه داشت ما که مسؤولیت پروژه ما را داریم نمی توانیم بنا به اظهارات هر پیمانکار تصمیم بگیریم و طبیعی است که در همه جای دنیا هر پیمانکار می خواهد کار را در اختیار بگیرد.

تغییر هیأت مدیره پیدک

معاون وزیر نفت توضیح داد: در مورد بحث تغییر اعضای هیأت مدیره شرکت پیدک هم باید بگوییم که پیدک از روز نخست تأسیس خود خصوصی بوده و حدود ۱۲ سال پیشتر این شرکت یک واحد مهندسی از شرکت ملی صنایع پتروشیمی بود و در جهت سیاست های خصوصی سازی کار می کردند.

وی ادامه داد: پس از مدتی این واحد منتقل شد و سهامدار آن که اغلب کارکنان آن بود، ۳۰ درصد سهام این شرکت متعلق به شرکت سرمایه گذاری پتروشیمی است که آن هم خصوصی است و این شرکت هم سهام خود را به کارکنان خود واگذار کرده است.

وقتی ما یک سهم هم در این شرکت نداریم. بنابراین ما اختیار ایجاد تغییرات در هیأت مدیره شرکت پیدک را نداریم.